

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 12 sierpnia 1960 r.
(poz. 313).

WZÓR OŚWIADCZENIA.

Oświadcza się, że:

- 1) zakres rzeczowy oraz wartość robót objętych fakturą mieści się w granicach umowy notyfikowanej przez Bank . . . . . dnia . . . . .
- 2) wynagrodzenie ustalono na podstawie ceny katalogowej — ryczałtu umownego — kosztorysu umownego*),
- 3) ustalenia wynagrodzenia dokonano stosując wyjątki określone w § 3 ust. 6 pkt 1 lub 2 zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 grudnia 1959 r. (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 34) — na podstawie zezwolenia z dnia . . . . .
. . . . . wydanego przez . . . . .
- 4) ustalenie sposobu rozliczeń nastąpiło przy zastosowaniu § 11 ust. 3 zarządzenia wymienionego w pkt 3 — na podstawie zezwolenia z dnia . . . . .
. . . . . wydanego przez . . . . .

Podpisy:

(imię i nazwisko — stanowisko)

(imię i nazwisko — stanowisko)

(imię i nazwisko — stanowisko)

*) Niepotrzebne skreślić.

U w a g a: Trzeci podpis wymagany jest w razie wykonywania robót przez podwykonawcę (§ 1 ust. 2 zarządzenia).

314

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 lipca 1960 r.

w sprawie zaliczenia niektórych urządzeń melioracji półpodstawowych do melioracji podstawowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Niżej wymienione urządzenia melioracji półpodstawowych zalicza się do melioracji podstawowych:

- 1) w województwie warszawskim, w powiecie płońskim — regulację rzeki Rokitnicy na odcinku o długości 13,9 km,
- 2) w województwie warszawskim, w powiecie sochaczewskim — renowację kanału Bielińskiego na odcinku Arciechów—Radziwiłka o długości 12,5 km,
- 3) w województwie białostockim, w powiecie grajewskim w obiekcie Bagno:
  - a) doprowadzalnik B1 o długości 5760 mb.,

- b) doprowadzalnik A2 o długości 6280 mb.,
- c) rów nr 50 o długości 2320 mb.,
- d) doprowadzalnik B2 o długości 2156 mb.,
- e) odprowadzalnik Grądy o długości 2640 mb.,
- f) odprowadzalnik Szymański o długości 6440 mb.

§ 2. Wydziały rolnictwa i leśnictwa (oddziały wodnych melioracji) prezydów wojewódzkich rad narodowych województw wymienionych w § 1 wprowadzą odpowiednie zmiany do ewidencji urządzeń wodno-melioracyjnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *St. Gućwa*

315

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 1 sierpnia 1960 r.

w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu pojazdami samocho-

wymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do tych pojazdów oraz o normowaniu zużycia materiałów pędnych w eksploatacji i obsłudze pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 105, poz. 1209) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy zbędnych samochodów ciężarowych, specjalnych, ciągników drogowych, przyczep, naczepek, autobusów, samochodów osobowych i motocykli, zwa-

nych w dalszym ciągu zarządzenia „pojazdami”, które należą do bezpośrednio gospodarujących pojazdami:

- 1) państwowych jednostek organizacyjnych,
- 2) organizacji społecznych dotowanych z budżetu Państwa — zwanych w dalszym ciągu zarządzenia „jednostkami”.

§ 2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą:

- 1) pojazdów jednostek budżetowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych, z wyjątkiem pojazdów Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii oraz Instytutu Geodezji i Kartografii,
- 2) przyczep i naczep samochodowych o nośności 40 ton i więcej, których zbywanie regulują przepisy uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzenia zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego (Monitor Polski z 1956 r. Nr 105, poz. 1205 i z 1957 r. Nr 96, poz. 557).

§ 3. 1. Pojazdami zbędnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są pojazdy posiadane ponad ilość zatwierdzonych etatów samochodowych lub pojazdy, które ze względu na stan techniczny i warunki transportu kwalifikują się do wyeliminowania z eksploatacji w danej jednostce z przeznaczeniem do sprzedaży lub kasacji.

2. Kasacją pojazdu w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest skreślenie go z inwentarza i ewidencji pojazdów z równoczesnym przeznaczeniem do rozbiórki na zespoły i części do wykorzystania przy naprawach innych pojazdów lub przekazaniem na złom.

3. Zespoły i części pochodzące z rozbiórki pojazdu, przeznaczone do wykorzystania przy naprawie innego pojazdu (ust. 2), należy zaewidencjonować zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 4. 1. Uznania pojazdu za zbędny (§ 3) dokonuje komisja, w której skład wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — kierownik jednostki lub osoba przez niego upoważniona oraz
- 2) jako członkowie:
  - a) przedstawiciel rady robotniczej, a w jednostkach, w których nie została utworzona rada robotnicza — przedstawiciel rady zakładowej (miejscowej);
  - b) główny księgowy jednostki.

2. Komisja uznaje pojazd za zbędny po ustaleniu stanu technicznego pojazdu i po wypełnieniu części A i B protokołu uznania pojazdu za zbędny przez:

- 1) pracownika jednostki posiadającego kwalifikacje fachowe w zakresie techniki samochodowej (majstra, technika, inżyniera) lub
- 2) rzeczoznawcę Polskiego Związku Motorowego.

3. Dokumentem zawierającym ustalenie stanu technicznego pojazdu jest część A i B protokołu uznania pojazdu za zbędny, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

4. Komisja, o której mowa w ust. 1, zaznajamia się ze stanem technicznym pojazdu (część B protokołu), sprawdza zgodność danych podstawowych protokołu (część A) ze stanem faktycznym i podejmuje decyzję o uznaniu pojazdu za zbędny, wypełniając część C protokołu, o którym mowa w ust. 3.

5. W państwowych jednostkach organizacyjnych, w których utworzona została rada robotnicza, dyrektor (kierownik jednostki) przedstawia radzie robotniczej do decyzji sprawę wyrażenia zgody na zbycie pojazdu uznanego za zbędny.

6. Protokół uznania pojazdu za zbędny jednostki państwowej sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden przesyła się drogą służbową do organu naczelnego lub centralnego, któremu dana jednostka podlega lub przez który jest nadzorowana.

7. Organizacja społeczna (§ 1 ust. 2) sporządza protokół uznania pojazdu za zbędny w dwóch egzemplarzach.

8. Po zakończeniu prac komisji pojazd należy zabezpieczyć przed zdekompletowaniem lub uszkodzeniem.

9. Pojazd zbędny powinien być konserwowany do dnia przekazania go nabywcy.

§ 5. 1. Organ naczelnny lub centralny (§ 4 ust. 6) po otrzymaniu protokołu uznania pojazdu za zbędny (w stanie nadającym się do eksploatacji lub do naprawy) powinien w terminie jednomiesięcznym zlecić odpłatne przekazanie pojazdu innej jednostce w tym samym resorcie.

2. Jeżeli organ naczelnny lub centralny w terminie określonym w ust. 1 nie wskaże nabywcy pojazdu lub wskazany przez tę jednostkę nabywca odmówi przyjęcia pojazdu, jednostka posiadająca zbędny pojazd powinna zgłosić go, załączając jeden egzemplarz protokołu uznania pojazdu za zbędny, do dyspozycji wydziału komunikacji prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), który w terminie jednomiesięcznym wskaże innego reflektanta spośród jednostek gospodarki uspołecznionej.

3. Organizacja społeczna (§ 1 pkt 2) posiadająca zbędny pojazd powinna zgłosić go, załączając jeden egzemplarz protokołu uznania pojazdu za zbędny, do dyspozycji wydziału komunikacji prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), który w terminie jednomiesięcznym wskaże reflektanta spośród jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 6. W razie niewykorzystania pojazdu w ramach resortu i braku dyspozycji ze strony wydziału komunikacji prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), jednostka posiadająca zbędny pojazd może go przekazać za cenę szacunkową na podstawie umowy sprzedaży dowolnej jednostce państwowej lub innej jednostce uspołecznionej.

§ 7. 1. Zbędny pojazd lub jego części i zespoły mogą być przekazywane nieodpłatnie szkołom, placówkom wychowawczym, warsztatom szkolnym oraz organizacjom dotowanym z budżetu Państwa, prowadzącym działalność oświatową lub szkolenie motorowe.

2. Pojazd zbędny w jednostce budżetowej może być przekazany nieodpłatnie innej jednostce budżetowej tego samego resortu.

§ 8. 1. Sprzedaż pojazdów zbędnych, o ile nie zostaną przekazane w trybie określonym w § 5 i 6, odbywa się:

- 1) jeżeli chodzi o samochody osobowe i motocykle — w drodze publicznego przetargu nieograniczonego,
- 2) jeżeli chodzi o samochody ciężarowe, ciągniki drogowe, samochody specjalne, przyczepy i naczepy — w drodze publicznego przetargu ograniczonego.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą autobusów; autobusy mogą być jedynie przekazane jednostce państwowej lub innej jednostce uspołecznionej bądź skasowane.

3. Prawo udziału w przetargu ograniczonym posiadają spółdzielnie, organizacje społeczne oraz osoby fizyczne i przedsiębiorstwa nie uspołecznione, które przedstawiają zaświadczenie wydziału komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) stwierdzające, że nabycie przez nie pojazdu ciężarowego jest uzasadnione w związku z ich działalnością gospodarczą lub zawodową.

4. Przetarg w jednostce posiadającej zbędny pojazd przeprowadzają osoby wyznaczone przez kierownika jednostki.

5. Przetarg może być przeprowadzony również przez jednostkę nadrzędną, a także na jej zlecenie przez inną jednostkę.

6. Tryb i warunki sprzedaży pojazdów w drodze przetargu określone są w załączniku nr 2 do zarządzenia.

7. Przystępujący do przetargu wyrażają pisemną zgodę na warunki przetargu, zawarte w załączniku nr 2 do zarządzenia.

§ 9. Cenę szacunkową pojazdu przeznaczonego do przekazania, sprzedaży bez przetargu lub cenę wywołania przy sprzedaży w drodze przetargu, ustala się zgodnie z obowiązującymi przepisami, przy szczególnym uwzględnieniu stopnia zużycia pojazdu.

§ 10. 1. Podstawą do kasacji:

1) samochodów ciężarowych, specjalnych, ciągników drogowych, przyczep, naczep, samochodów osobowych i motocykli jest:

- a) kosztorys wstępny stwierdzający, że koszt naprawy pojazdu przekraczałby 70% ceny takiego pojazdu w stanie nowym, albo
- b) protokół uznania pojazdu za zbędny, stwierdzający zużycie pojazdu co najmniej w 80%, albo
- c) protokół stwierdzający, że przetarg na dany pojazd nie doszedł do skutku lub nie dał wyniku;

2) autobusów jest:

- a) kosztorys wstępny stwierdzający, że koszt naprawy autobusu przekraczałby 70% ceny takiego autobusu w stanie nowym albo
- b) protokół uznania pojazdu za zbędny, stwierdzający zużycie autobusu co najmniej w 80%, albo
- c) brak wskazania nabywcy przez organ naczelny lub centralny (§ 4 ust. 6) i wydział komunikacji prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w terminach określonych w § 5.

2. Decyzje w sprawie skasowania:

1) pojazdów wymienionych w ust. 1 pkt 1 — wydaje kierownik jednostki posiadającej zbędny pojazd i główny księgowy,

2) autobusów (ust. 1 pkt 2) — wydaje organ naczelny lub centralny (§ 4 ust. 6) na wniosek jednostki posiadającej zbędny autobus.

3. Do pojazdów samochodowych zakwalifikowanych do kasacji stosuje się odpowiednio przepisy § 4 ust. 5.

4. O dokonanej kasacji jednostka wpisuje adnotacje w części E protokołu uznania pojazdu za zbędny.

5. Pojazd skasowany może być wykorzystany w jednostce zgodnie z § 3 ust. 2. lub sprzedany bez przetargu:

- 1) w całości do rozbiórki na części,
- 2) w częściach lub zespołach,
- 3) na złom.

6. Pierwszeństwo nabycia pojazdu skasowanego oraz jego części i zespołów (ust. 5 pkt 1 i 2) mają:

- 1) państwowe zakłady naprawy samochodów i stacje obsługi użytku publicznego,
- 2) państwowe jednostki organizacyjne,
- 3) spółdzielcze zakłady naprawy samochodów i stacje obsługi użytku publicznego,
- 4) działające na podstawie zezwolenia stacje obsługi samochodów i warsztaty samochodowe.

7. Jeżeli nabywcą pojazdu skasowanego (ust. 5 pkt 1) jest jednostka państwowa albo gospodarki uspołecznionej, cenę należy stosować według cen złomu użytkowego, ustaloną przez Państwową Komisję Cen.

8. Jeżeli nabywcą pojazdu skasowanego (ust. 5 pkt 1) jest inna jednostka niż określona w ust. 7, cena sprzedaży powinna odpowiadać cenie szacunkowej (§ 9).

9. Zbywanie części zamiennych i zespołów użytecznych pochodzących z rozbiórki skasowanego pojazdu (ust. 5 pkt 2) należy przeprowadzać zgodnie z obowiązującymi przepisami o zbywaniu nadmiernych ilości materiałów zapasowych.

10. Zbywanie złomu (ust. 5 pkt 3) należy przeprowadzać przez upoważnione składnice złomu, zgodnie z obowiązującymi przepisami o zbywaniu odpadów użytkowych.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1957 r. w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi (Monitor Polski Nr 56, poz. 353).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Komunikacji: *J. Popielas*

Pieczęć nagłówkowa
jednostki organizacyjnej

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1960 r. (poz. 315).

PROTOKÓŁ UZNANIA POJAZDU ZA ZBĘDNY Nr . . . . .

sporządzony przez Komisję przy . . . . .

(wymienić nazwę jednostki)

powołaną zgodnie z § 4 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi (Monitor Polski Nr 66, poz. 315).

A. Dane dotyczące pojazdu:

Nr rejestracyjny

Marka pojazdu	Typ—model	Nr podwozia	Rodzaj pojazdu	Ładowność kG—osób	Ciężar własny kG	Rok produkcji
Rodzaj silnika	Typ—model	Nr silnika	Liczba cylindrów	Pojemność cm ³	Moc KM	Stan licznika km

Książka pojazdu mechanicznego założona dnia . . . . . nr . . . . .
Ogólny przebieg pojazdu od początku eksploatacji . . . . . km
od ostatniej naprawy . . . . . którą ukończono dnia . . . . .
. . . . . w . . . . . (podać nazwę zakładu naprawczego)

U w a g i:

. . . . .

B. Stan techniczny pojazdu:

Na podstawie dokonanych oględzin, jazdy próbnej, częściowej rozbiórki zespołów — mechanizmu itp. (wymienić których)

ustalono:

Nazwa zespołu	Stan techniczny (kompletność i zużycie)
1. Silnik (łącznie z układami: zasilania, olejenia, chłodzenia, instalacją zapłonową i sprzęgłem)	
2. Skrzynia biegów i ewentualnie skrzynia rozdzielcza	
3. Rama (amortyzatory)	
4. Osie (przednia, tylna) i piasty	
5. Mosty (przedni, pośredni, tylny) i piasty	
6. Wały napędowe	
7. Układ zawieszenia	
8. Układ kierowniczy	
9. Układ hamulcowy	
10. Tarcza kół i ogumienie — podać nr	
11. Kabina kierowcy	
12. Nadwozie	
13. Wyposażenie nadwozia	
14. Urządzenia specjalne	
15. Wskaźniki i instalacja elektryczna	
16. Wyposażenie pojazdu i narzędzia	

Na podstawie opisu technicznego i innych spostrzeżeń ocenia się:

kompletność pojazdu . . . . .
 stopień zużycia pojazdu wynosi . . . . . % (słownie, ... %).

Uwagi dotyczące konserwacji, eksploatacji i inne:

Ustalenia stanu technicznego dokonał:

(imię i nazwisko)

dnia . . . . . 19 . . . r.

(podpis)
 Stanowisko — pieczęć

C. Wnioski Komisji:

Na podstawie całokształtu materiału, przedstawionych dokumentów oraz innych spostrzeżeń:

Komisja uznaje że:

- 1) pojazd kwalifikuje się do wyeliminowania z eksploatacji w jednostce*),
  - 2) pojazd kwalifikuje się do skasowania z przeznaczeniem do rozbiórki na części*) — na złom*).
- Protokół sporządzono w . . . . . jednobrzmiących egzemplarzach.

Podpisy członków Komisji:

Lp.	Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Data i podpis
1			
2			
3			

*) Niepotrzebne skreślić.

D.

Pieczęć nagłówkowa

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . r.

DECYZJA**w sprawie przekazania, sprzedaży lub skasowania pojazdu**. . . . .
. . . . .
. . . . .(podpis
kierownika jednostki)**E.**Pieczęć nagłówkowa
jednostki organizacyjnej

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . r.

Skreślenie z inwentarza

Pojazd skreślono z inwentarza . . . . .

(podać pozycję księgi inwentarzowej i datę)

Dowód i znaki rejestracyjne zwrócono do . . . . .

(podpis
głównego księgowego)(podpis
kierownika jednostki
organizacyjnej)Załącznik nr 2 do zarządzenia Mini-
stra Komunikacji z dnia 1 sierpnia
1960 r. (poz. 315).**TRYB I WARUNKI SPRZEDAŻY POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH W DRODZE PRZETARGU PUBLICZNEGO**

§ 1. 1. O przetargu należy dokonać obwieszczenia przynajmniej w jednym z pism prasy codziennej oraz na widocznym miejscu w siedzibie jednostki sprzedającej pojazd samochodowy co najmniej na 14 dni przed terminem przetargu. Należy również powiadomić o przetargu pisemnie wydział komunikacji prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. W obwieszczeniu należy podać:

- 1) czas i miejsce przetargu,
- 2) marki i typy sprzedawanych pojazdów samochodowych oraz ich ceny wywołania,
- 3) wysokość wadium,
- 4) czas i miejsce, gdzie można dokonać oględzin pojazdów.

§ 2. 1. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć najpóźniej w przeddzień przetargu jednostce ogłaszającej przetarg wadium w wysokości przez nią oznaczonej (§ 1 ust. 2 pkt 3); wadium nie może być niższe niż 10% ceny wywołania.

2. W przetargu mogą brać udział tylko osoby, które złożyły wadium.

3. Przetarg odbywa się ustnie.
4. Przetarg rozpoczyna się od wywołania ceny.
5. Ceną wywołania sprzedawanego pojazdu samochodowego jest cena ustalona w sposób określony w § 9 zarządzenia.

6. Zaoferowana cena przestaje wiązać uczestników przetargu, jeżeli inny uczestnik zaoferował cenę wyższą.

7. Własność pojazdu samochodowego przyznaje się temu, kto zaoferował cenę najwyższą, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postępień nikt więcej nie zaoferował.

8. Z przebiegu przetargu spisuje się protokół, do którego należy załączyć wycinki z prasy z ogłoszeniami o przetargu oraz odpis pisma powiadamiającego o przetargu wydział komunikacji prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 3. 1. Nabywca obowiązany jest niezwłocznie uiścić cenę nabycia i odebrać pojazd samochodowy; nabywcy wydaje się dowód sprzedaży pojazdu.

2. Nabywca nie może domagać się unieważnienia nabycia ani żądać zmniejszenia ceny.

3. Nabywca, który odmówi uiszczenia ceny nabycia, traci złożone wadium.

4. Uczestnikom, którzy nie nabyli pojazdów samochodowych, zwraca się wadium.

§ 4. 1. Przetarg uważa się za niedoszły do skutku, jeżeli w nim nie weźmie udziału przynajmniej dwóch uczestników lub jeżeli żaden z uczestników nie zaoferuje ceny wywołania lub ceny wyższej.

2. Przetargu nie można rozpoczynać później niż w dwie godziny po czasie oznaczonym w obwieszczeniu o przetargu.